

Марио Кроненберг
Отвъд този свят...

Колко малко му трябва на човек,
за да стане отново щастлив...
Да погали ушите ти този глас мек...
и усещаш, че копнежът все още е жив

Да обичаш – о, господи, това е награда!
Да очакваш вълшебния знак...
И сърцето да тръпне в наслада,
когато устните се слеят във вечерния мрак

Нежна музика гали слуха ми...
Аз се рея отвъд този свят,
опиянен от допира на твоите длани
Как да се върна обратно назад...

КРАЙ

© Марио Кроненберг

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11987>]